

Lesbrief 24 – Liefde voor de Naaste

Jaar 2

Kim Nataraja

De Woestijnvaders en –moeders beschouwden de menselijke relaties als fundamenteel voor een leven in de aanwezigheid van Christus. Abba Johannes de Dwerg zei: "Men bouwt een huis niet door aan het dak te beginnen en naar beneden toe te werken. Je moet met de fundamenten beginnen om de top te kunnen bereiken." Ze vroegen hem: "Wat betekent deze uitspraak?" Hij zei: "Het fundament is onze naaste, die we voor ons moeten winnen, en daar moeten we beginnen. Want alle geboden van Christus zijn hiervan afhankelijk" .

In onze huidige wereld lijkt het alsof de meesten van ons het zicht op dit belangrijke fundament van ons leven verloren hebben. We neigen ertoe te leven alsof we afzonderlijke objecten zijn die zich om de beste plaats verdringen. Het is interessant om te zien hoe in onze tijd sommige wetenschappers ons zicht op de werkelijkheid veranderen. In de kwantumfysica hebben experimenten van meet af aan bewezen dat elektronen voortdurend in beweging zijn en dat ze niet slechts steeds met andere deeltjes in wisselwerking zijn maar ook met een allesdoordringende onderliggende oceaan van kwantumenergie. Het bestaan van dit verbindende grondbeginsel, deze energetische kracht – het Nulpuntveld – werd genegeerd omdat het irrelevant was voor de praktische toepassing van de kwantumwetenschap en daardoor werd het weggelaten bij de vergelijkingen. Nu maken de wetenschappers, die geïnteresseerd zijn in de filosofische implicaties van de kwantumtheorie, ons hierop attent.

De ontdekking van dit kwantumveld biedt het definitieve bewijs dat we allemaal integraal met elkaar verbonden zijn en deel zijn van het levensnetwerk, samen met onze medemens, met de hele schepping en de kosmos, want ook wij bestaan uit atomen en hun essentiële bouwstenen, de elektronen. Wij zijn ook pakketjes kwantumenergie die onderling verbonden zijn en informatie uitwisselen met deze oceaan van energie.

Dit is niet alleen zo op het niveau van energie maar ook het bewustzijn is hier sterk bij betrokken. David Bohm, een belangrijke kwantumfysicus zegt: ""Diep van binnen is het bewustzijn van de mensheid één". Ons gevoel van afgescheidenheid is een illusie en hoe krachtig dit ook moge zijn, het is toch slechts een illusie, gecreëerd door het ego en zijn linker hersenhelft dat gefocust is op overleven. We zijn onderling verbonden, betekenisvolle deeltjes van een geheel.

Als we deze gedachte werkelijk tot ons zouden laten doordringen, zou dat onze hele houding ten opzichte van het mensdom en onze planeet veranderen. Alles wat we doen heeft een effect op het

geheel. Wat anderen overkomt, overkomt ons ook. We moeten de focus op onszelf loslaten en om dit te doen, is de meditatie discipline de oplossing.

Door hun leven, gericht op contemplatief gebed, waren de Woestijnkluzenaars zich door hun ervaring bewust van deze onderlinge verbondenheid – en voor hen was de hoogste deugd een zelfontzegging van alle persoonlijke verlangens die leidde tot een zichzelf gevende liefde, in de navolging van Christus. "De heilige Antonius had de Heer gebeden hem te tonen aan wie hij gelijk was. God had hem laten weten dat hij nog niet het niveau van een zekere schoenlapper in Alexandrië had bereikt. Antonius verliet de woestijn, bezocht de schoenlapper en vroeg hem hoe hij leefde. Zijn antwoord was dat hij een derde van zijn inkomen aan de Kerk schonk, een derde aan de armen en de rest voor zichzelf hield. Dit leek Antonius, die zelf al zijn bezittingen had opgegeven en in totale armoede in de woestijn leefde, geen bijzondere verdienste. Dus daar lag niet 's mans superioriteit. Antonius zei tot hem: "Het is de Heer die me naar je toe heeft gezonden om te zien hoe je leeft." De nederige ambachtsman, die Antonius vereerde, vertelde hem toen het geheim van zijn ziel: "Ik doe niets bijzonders. Alleen kijk ik tijdens mijn werk naar alle voorbijgangers en zeg: "Ik ben bereid de enige te zijn die sterft, opdat zij gered zullen worden."